

Seminarium dyplomowe

Wysokowydajny, wielowątkowy silnik modularnych efektów cząsteczkowych

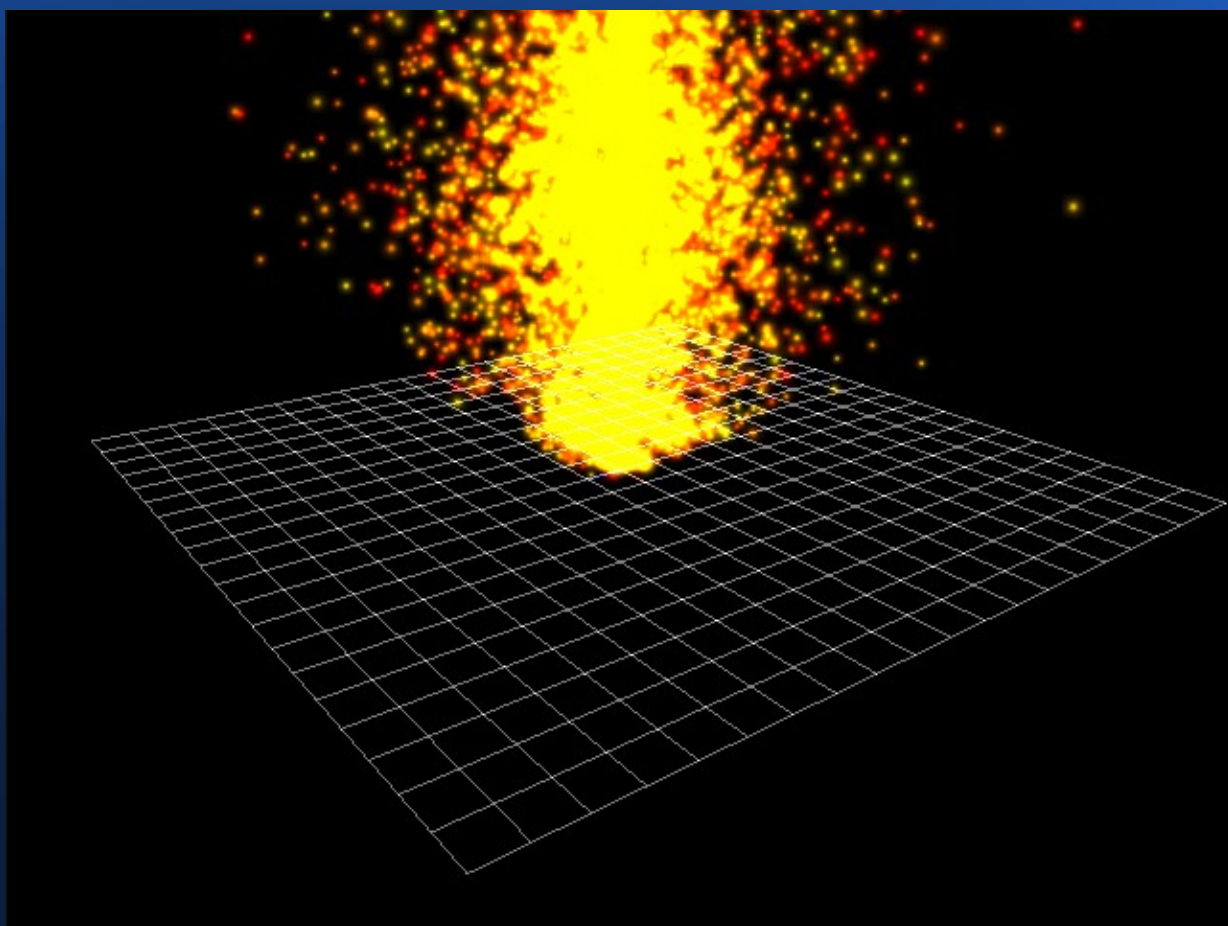
Student: Leszek Godlewski

Promotor: dr inż. Agnieszka Szczęsna

Konsultant: mgr inż. Jakub Stępień

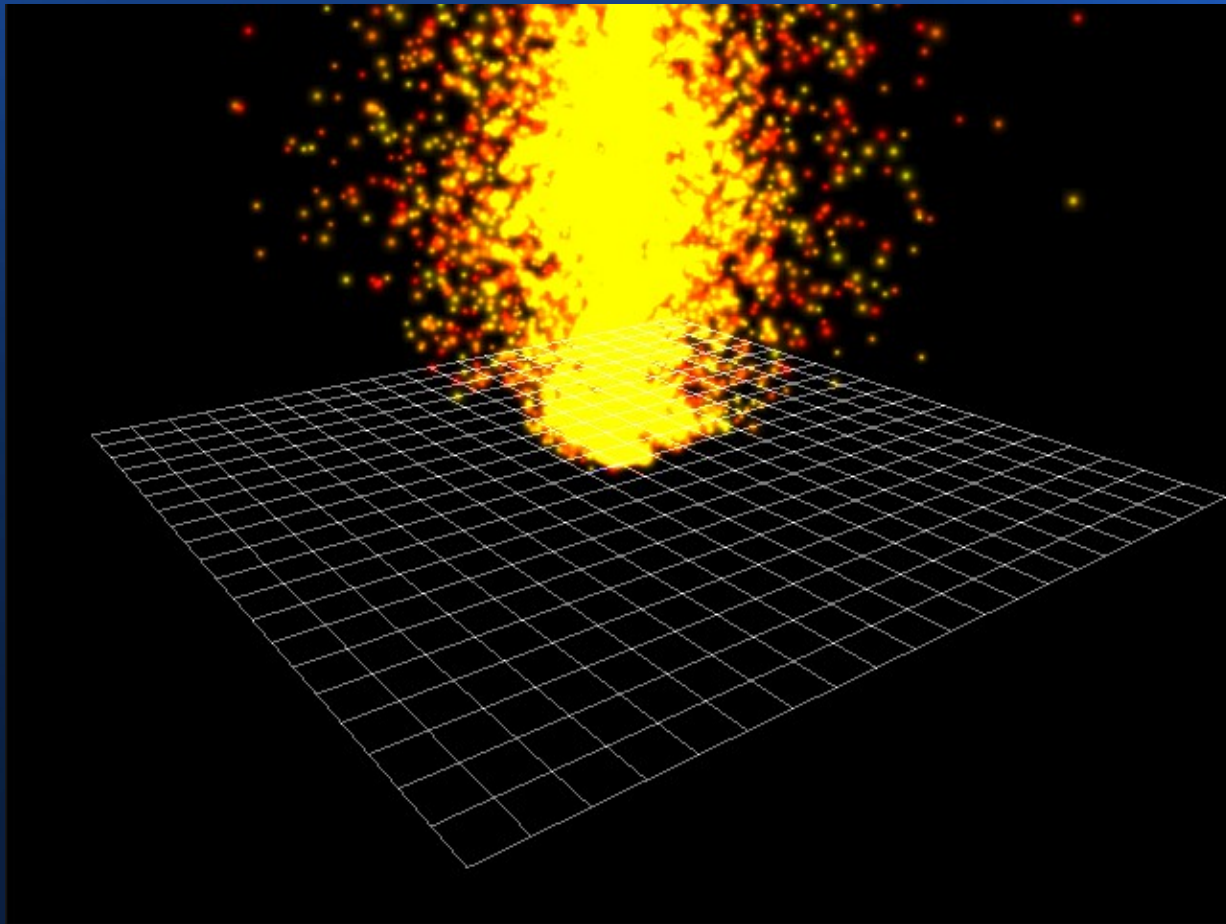
Wydział AEI, Politechnika Śląska 2012

System cząstek

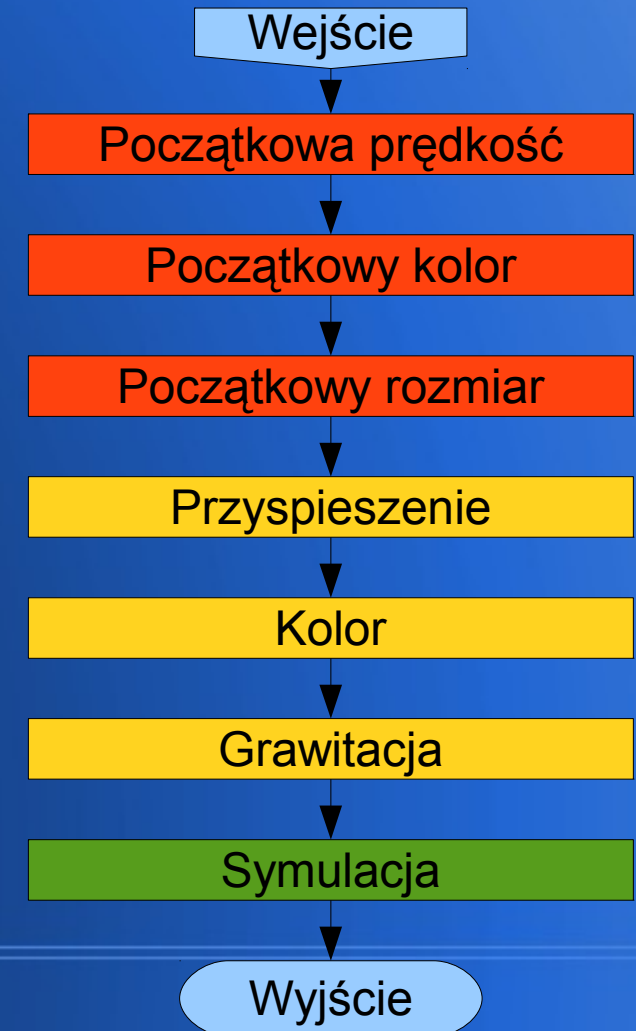

- Technika grafiki komputerowej służąca do symulacji zjawisk cząsteczkowych (płomienie, dymy, opady atmosferyczne, liście, smugi)
- Typowa implementacja:
 - Źródło (emiter)
 - Dwie fazy działania:
 - Faza symulacji
 - Faza renderingu
 - Typowa forma renderowania cząsteczki – oteksturowany billboard

Modularność

Analogia do łańcucha efektów DSP

Wydajność

Popularne i łatwe modele programowania

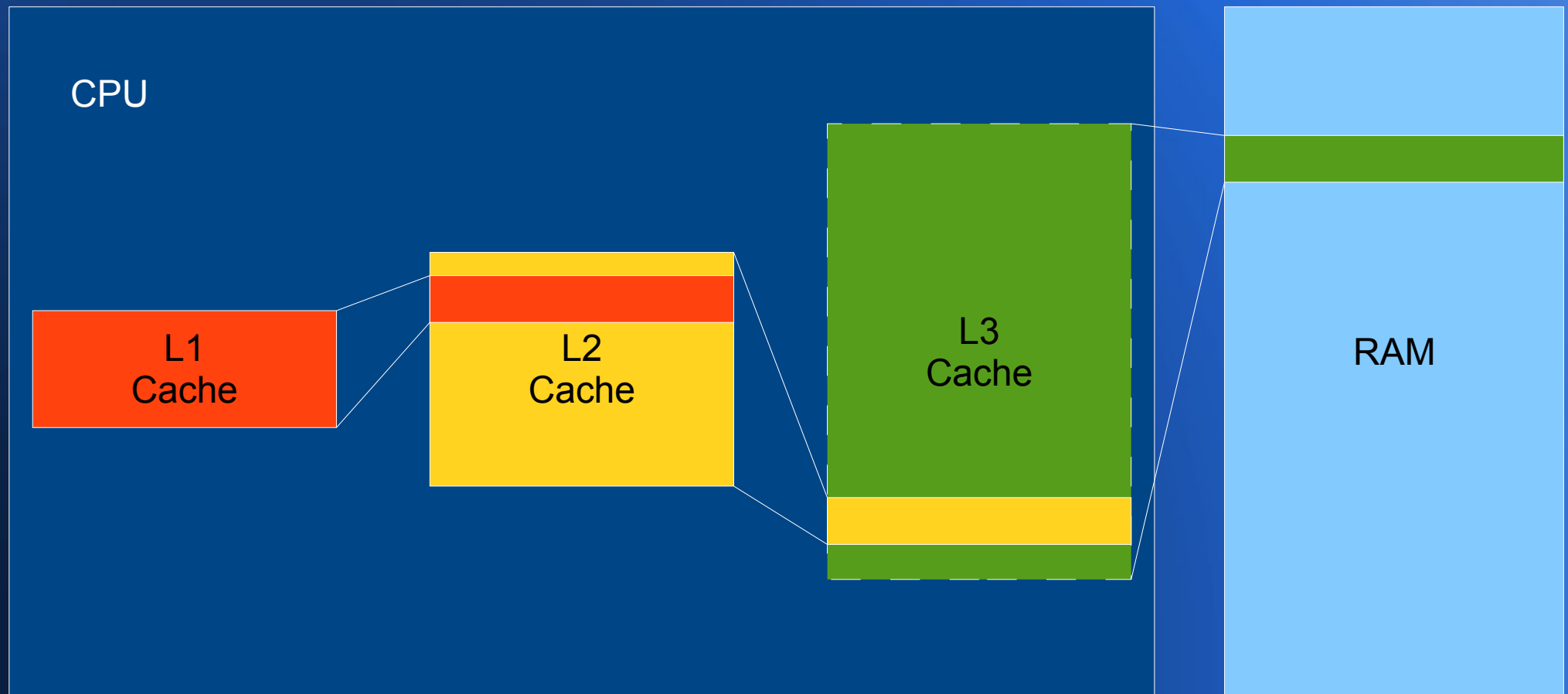
Rozproszenie i fragmentacja danych oraz kodu
w pamięci

(np. narzut polimorfizmu i f-cji wirtualnych C++ – dereferencja obiektu →
dereferencja vtable → dereferencja wskaźnika na funkcję)

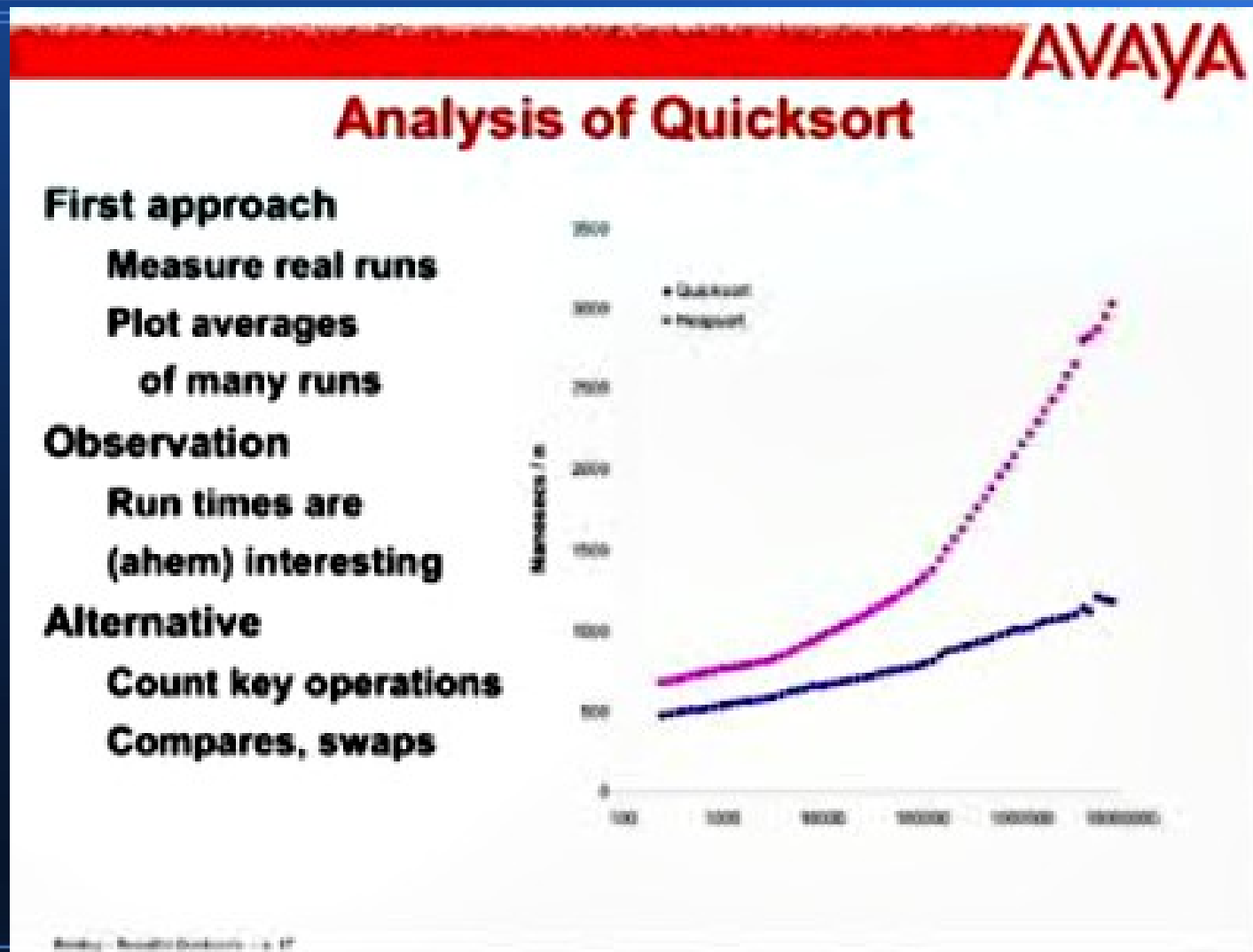

„Pudłowanie” pamięci podręcznej, błędy
przewidywania rozgałęzień...

Wydajność

Wydajność

(źródło: Jon Bentley – Three Beautiful Quicksorts)

Zysk z programowania zorientowanego na dane

- Potraktowanie tablicy cząstek jako strumieni
- Równoległe przetwarzanie
- Unikanie skoków i dereferencji
 - Środek: „kompilacja” modułów

Kompilacja modułów

Konwencja wywołań

Już zaimplementowano

- Implementacja referencyjna silnika w C++
- Implementacja silnika w assemblerze x86-32 z „klejem” dla systemu Linux
 - Kompilator emiterów i pętla przetwarzania cząstek napisane w assemblerze; „klej” w C
 - Zysk: od 350% do 500% krótszy czas obliczeń
- Przykładowy emiter
- Graficzny podgląd przykładowego emitera
- „Bezgłowy” benchmark implementacji

Wady istniejącej implementacji

- Wsparcie tylko dla architektury x86-32 pod kontrolą systemu Linux
- Trudność w konfiguracji emiterów (brak graficznego edytora)
- Brak wsparcia dla wielowątkowości
- Trudny w utrzymaniu kod, zwłaszcza kompilatora emiterów
- Brak przykładu integracji z silnikiem graficznym

Plan pracy inżynierskiej

Plan minimum:

- Port silnika na architekturę x86-64
- Port „kleju” na platformę Windows
- Stworzenie graficznego edytora emiterów

Plan optymistyczny:

- Integracja np. z silnikiem OGRE 3D
- Wsparcie dla wielowątkowości
- Zastąpienie kompilatora generatorem kodu

Wyzwania

- Asembler!
- Architektura x86-32 wpisana w fundamentalne założenia istniejącego kodu assemblerowego
- Konieczność umożliwienia integracji edytora z istniejącymi edytorami silników
- Dostęp do buforów zupełnie nieprzemyślany pod kątem wielowątkowości

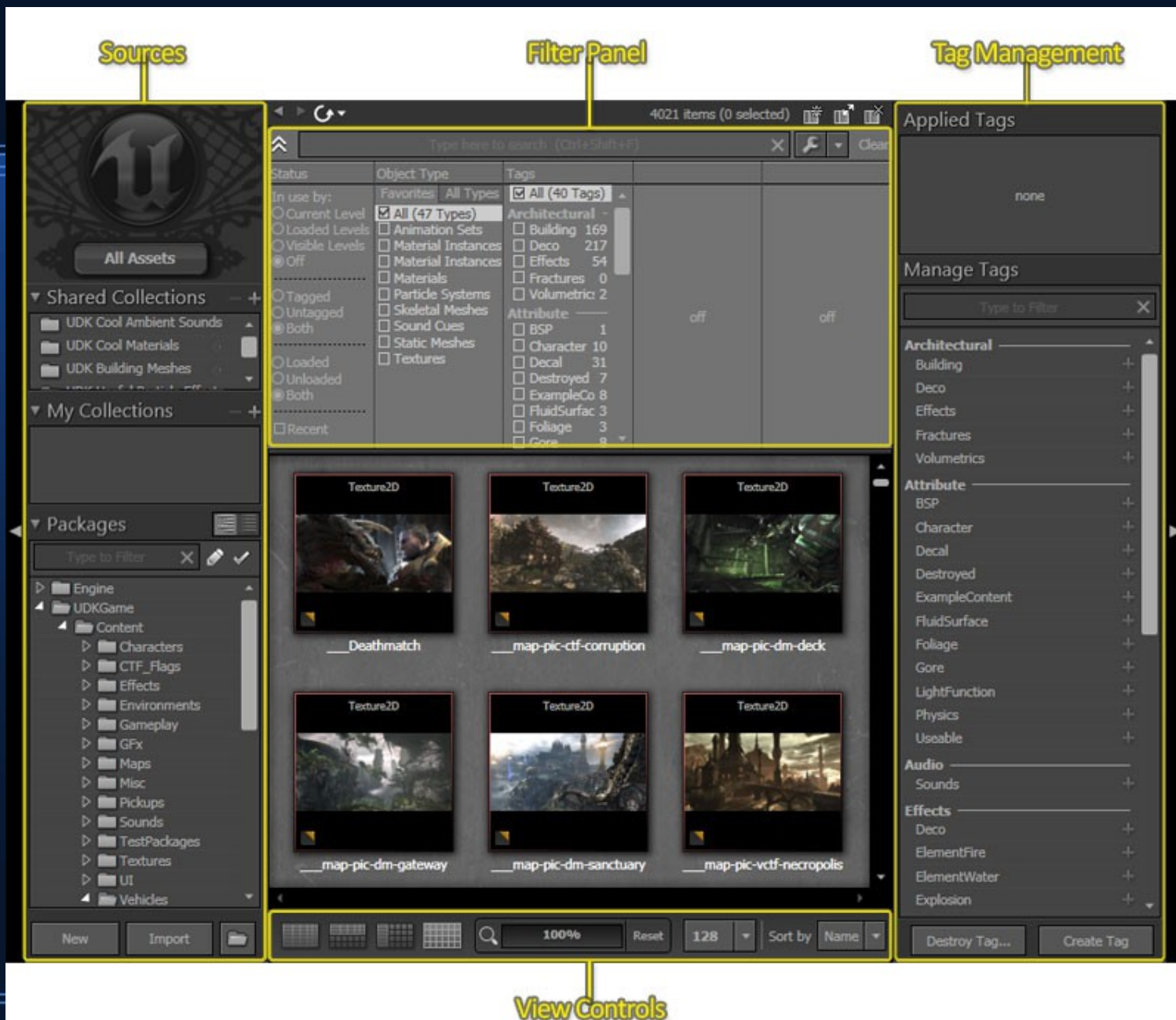
Port na architekturę x86-64 – wyzwania

- Inne nazwy rejestrów
- Inne rozmiary typów
- Inne konwencje wywołań
- Niektóre tryby adresowania z x86-32 nie działają w x86-64
 - Architektura x86-64 postuluje adresowanie względne wobec RIP
- Użycie FPU jest dezaprobowane na korzyść SSE

Port na architekturę x86-64 – pomysły

- NASMX – zestaw makr dla asemblera NASM, tworzących pewną warstwę abstrakcji
 - Rozwiązuje problemy nazw rejestrów oraz konwencji wywołań
 - Częściowo rozwiązuje problem typów
- Adresowanie względem IP na obu architekturach
- Użycie FPU jest „tylko” dezaprobowane :)
 - x86-64 oferuje więcej rejestrów XMM

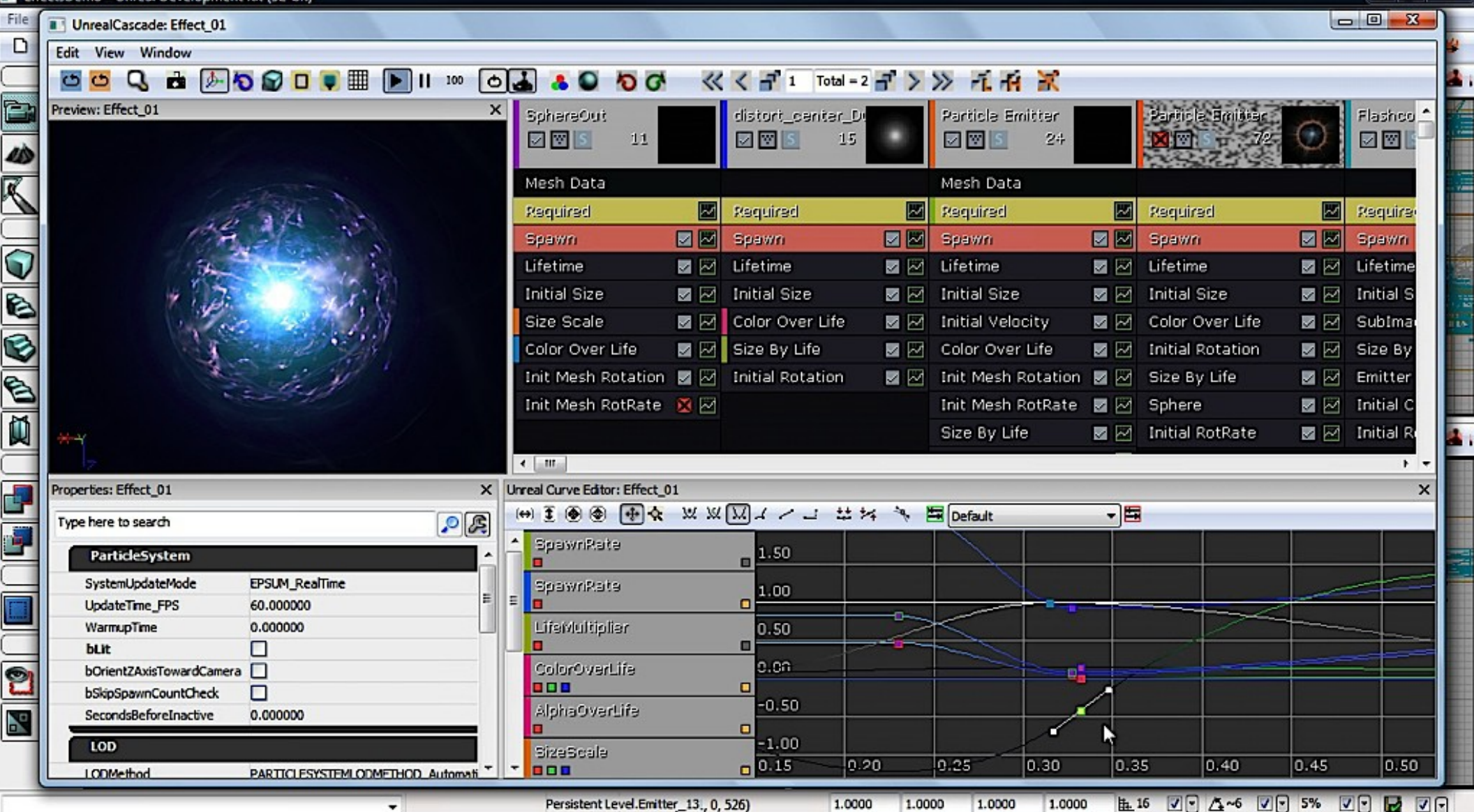
„Integrowalny” edytor

(źródło: <http://udn.epicgames.com/Three/ContentBrowserReference.html>)

„Integrowalny” edytor

EffectsDemo - Unreal Development Kit (32-bit)

(źródło: <http://www.joystiq.com/screenshots/unreal-development-kit-udk#/0>)

„Integrowalny” edytor – wymagania

- Niedublowanie funkcjonalności oferowanej przez silnik-hosta!
 - Renderowanie okienka podglądu z użyciem silnika-hosta
 - Właściwy potok renderujący!
 - Pozostałe dane (materiały → tekstury + shadery)
 - Możliwość abstrakcji dostępu do danych
- Niezależność od toolkitu UI/pompy komunikatów
- Proste, zwarte API

„Integrowalny” edytor – pomysły

- Dwa elementy – klient i serwer – komunikujące się przez mechanizmy IPC
 - Mały, „bezgłowy” klient jako wtyczka do silnika-hosta – tylko wymiana danych
 - Serwer jako osobny proces - GUI i cała logika
- Serwer przekazuje klientowi (a ten – silnikowi-hostowi) natywny uchwyt okna podglądu
- Referencja do materiału (shader + tekstury) przechowywana jako łańcuch znaków

Generator kodu

Podejście obecne: „kompilacja” kodu emitera z skompilowanego kodu maszynowego, z uzupełnianiem adresów

- Błędogenność, trudność w utrzymaniu
- Absolutnie nieprzenośne!

Generator kodu

Podejście proponowane: generowanie kodu i integracja z assemblerem

- Przejście na język wyższego poziomu
- Uproszczenie architektury i kodu biblioteki
- Większa niezawodność i łatwość utrzymania
- Stworzenie potencjału do nowych zastosowań (np. demoscena)
- Przenośność!

Pytania

Dziękuję za uwagę

